

Programowanie strukturalne - wykład 5

ASLR

ASLR (Address Space Layout Randomization) tłumaczony jest jako mechanizm losowego generowania lokalizacji alokacji pamięci wirtualnej.

Wykonywanie czynności przedstawionych na dalszych slajdach związanych z ASLR może oznaczać narażenie komputera na niebezpieczeństwo i podatność na ataki. Wykonanie tych działań nie jest zalecane i robione tylko na własną odpowiedzialność.

Exploit Protection

Funkcja Exploit Protection jest wbudowana w system Windows 10 w celu zabezpieczenia urządzenia przed atakami. Twoje urządzenie jest od razu skonfigurowane za pomocą ustawień ochrony, które są odpowiednie dla większości użytkowników.

[Ustawienia funkcji Exploit Protection](#)

[Dowiedz się więcej](#)

Wymuś losowe generowanie obrazów (obowiązkowa funkcja ASLR)

Wymuś relokację obrazów, które nie zostały skompilowane z użyciem przełącznika /DYNAMICBASE

Włączone domyślnie

Generuj losowo alokacje pamięci (funkcja ASLR „od dołu do góry”)

Generuj losowo lokalizacje alokacji pamięci wirtualnej.

Włączone domyślnie

Funkcja ASLR o wysokiej entropii

Zwiększ zmienność podczas używania ustawienia Generuj losowo alokacje pamięci (funkcja ASLR „od dołu do góry”).

Włączone domyślnie

Funkcja malloc

```
void *malloc(size_t size);
```

Funkcja służy do dynamicznego rezerwowania miejsca w pamięci. Gdy funkcja zostanie wywołana, w przypadku sukcesu zwróci wskaźnik do nowo zarezerwowanego miejsca w pamięci; w przypadku błędu zwraca wartość NULL.

Funkcja free

```
void free(void *ptr);
```

Funkcja free zwalnia blok pamięci wskazywany przez ptr wcześniej przydzielony przez malloc. Jeżeli ptr ma wartość NULL funkcja nie robi nic.

Wskaźniki na funkcję

```
typ_zwracany (*nazwa_wsk)(typ1 arg1, typ2 arg2);
```

```
#include <stdio.h>

int suma (int lhs, int rhs)
{
    return lhs+rhs;
}

int main ()
{
    int (*wsk_suma)(int a, int b);
    wsk_suma = suma;
    printf("4+5=%d\n", wsk_suma(4,5));
    return 0;
}
```


Jaka różnica?

```
int * wsk1();  
int (*wsk2)();  
int *(*wsk3)();
```

1. Funkcja zwracająca wskaźnik.
2. Wskaźnik na funkcję.
3. Wskaźnik na funkcję, zwracającą wskaźnik.

Inne typy liczbowe?

Pełna analogia.

Duży błąd merytoryczny - 2 na egzaminie(!)

Dereferencja niezainicjalizowanych wskaźników:

```
#include <stdio.h>
int main(void)
{
    int *wsk; // niezainicjalizowany wskaźnik
    *wsk = 5;
    return 0;
}
```

Tablice jednowymiarowe

Definicja

Tablica - ciąg elementów jednego typu.

Deklaracja:

```
int tab[4];  
char tab2[3];  
float tabf[5];
```

Inicjalizacja

```
int tab[4] = {1,-3,4,5};
```

Stałe tablice

```
const int tab[4] = {1,-3,4,5};
```

Tworzenie przez stałą DEFINE

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#define ROZMIAR 3

int main()
{
    int tab[ROZMIAR] = {3,-4,3};
    return 0;
}
```


Brak inicjalizacji?

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#define ROZMIAR 3

int main()
{
    int tab[ROZMIAR];
    for(int i=0;i<ROZMIAR;i++)
    {
        printf("%d\n",tab[i]);
    }
    return 0;
}
```

Za mało wartości?

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#define ROZMIAR 3

int main()
{
    int tab[ROZMIAR] = {2,3};
    for(int i=0;i<ROZMIAR;i++)
    {
        printf("%d\n",tab[i]);
    }
    return 0;
}
```

Za dużo wartości?

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#define ROZMIAR 2

int main()
{
    int tab[ROZMIAR] = {2,3,-2,0};
    for(int i=0;i<ROZMIAR;i++)
    {
        printf("%d\n",tab[i]);
    }
    return 0;
}
```

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

int main()
{
    int tab[] = {2,3,-2,0};
    for(int i=0;i<sizeof tab/sizeof(int);i++)
    {
        printf("%d\n",tab[i]);
    }
    return 0;
}
```

Oznaczona inicjalizacja - od C99

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#define ROZMIAR 5

int main()
{
    int tab[ROZMIAR] = {[2] = 34};
    for(int i=0;i<ROZMIAR;i++)
    {
        printf("%d\n",tab[i]);
    }
    return 0;
}
```

Przypisanie wartości

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#define ROZMIAR 5

int main()
{
    int tab[ROZMIAR] = {[2] = 34};
    tab[0]=2;
    for(int i=0;i<ROZMIAR;i++)
    {
        printf("%d\n",tab[i]);
    }
    return 0;
}
```

Zakres tablic

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#define ROZMIAR 5

int main()
{
    int tab[ROZMIAR] = {1,-2,3};
    printf("%d",tab[-1]);
    return 0;
}
```

Jak określić rozmiar inaczej niż przez stałą DEFINE?

```
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>

int main()
{
    int n = 5;
    int m = 8;
    int tabb1[5]; // ok
    int tabb2[3*2+1]; // ok
    int tabb3[sizeof(int)+1]; // ok
    //int tabb4[-2]; // nie, bo <0
    int tabb5[0]; // ???
    //int tabb6[6.5]; // nie, bo nie calc.
    //int tabb7[(int)2.5]; // ???
    int tabb8[n]; // brak dla C90
    int tabb9[m]; // Brak dla C90
    return 0;
}
```


Bibliografia

- ▶ Richard Reese, Wskaźniki w języku C, Wydawnictwo Helion 2014.
- ▶ <https://pl.wikibooks.org/wiki/C/Wska%C5%BAniki>, dostęp online 15.03.2020.
- ▶ http://wazniak.mimuw.edu.pl/index.php?title=Wst%C4%99p_do_programowania_w_j%C4%99zyku_C/Wska%C5%BAniki, dostęp online 15.03.2020.
- ▶ https://pl.wikibooks.org/wiki/C/Wska%C5%BAniki_-_wi%C4%99cej, dostęp online 15.03.2020.
- ▶ Stephen Prata, Język C. Szkoła programowania. Wydanie VI, Wyd. Helion, 2016.
- ▶ <https://pl.wikibooks.org/wiki/C/Tablice>, dostęp online 20.03.2020.
- ▶ https://pl.wikibooks.org/wiki/C/Tablice_-_wi%C4%99cej, dostęp online 20.03.2020.